

været til at fremskaffe oplysningerne, har taget forbehold med hensyn til tallenes nøjagtighed.

Efter det foreliggende materiale må det antages, at de sociale udvalgs afgørelser kun i begrænset omfang bliver påanket til amterne. Tallene fra de 4 af landets 22 amter sammenholdt med socialministeriets oplysninger viser dernæst, at kun et fåtal af amternes afgørelser bliver påklaget til ministeriet. Jeg må derfor mene, at den omstændighed, at de sociale udvalg bliver undergivet ombudsmandens tilsyn, ikke vil

medføre nogen nævneværdig udvidelse af institutionen. Det bemærkes herved, at ombudsmanden normalt ikke kan tage stilling til udvalgenes skønsmæssige afgørelser (jfr. bemærkninger til § 5), og at en klage over et socialt udvalgs afgørelse først skal behandles af de sædvanlige rekursmyndigheder.

Jeg vedlægger til orientering et udkast til lovforslag, hvori såvel lovforslaget af 30. januar 1959, justitsministerens skitse som mine foranstående forslag m. v. er samarbejdet.

Stephan Hurwitz.